

הפטריוטיזם הוא מיקלטו האחרון של המנוול * כיצד גרם עובד בן-עמי לבחירתו של קארטר * מדוע מחרימים את לבון?

לשינוי המישור בארה"ב והוא מאושר שהצלחה בכך... " (הארץ)

פינחס לבון נעדר

מרשימת המונצחים

"מה השוני בין מישור דמוקרטי לבין מישור טוטליטרי?" שואל לוי יצחק הירושלמי במאמרו חרם לאחר המוות. והוא גם משיב: "בראשון רק ממררים את החיים, בשני — נופלים את החיים ורודפים את המתים."

הירושלמי טוען כי בדומה לשיכתוב ההיסטוריה במדינות טוטליטריות, גם אצלנו יש תופעות של מחיקת שמות ושיטוש זכויות של אישי ציבוריים — לאחר מותם. הוא מתייחס לתוכנית ההנצחה של מישור החינוך והסתדרות הפועלים החקלאיים. האמורה להעלות את זכרם של אישי תנועת העבודה במע- נקילמוד. מבין 200 השמות הנקובים בגלרית האישית המונצחים, נעדר שמו של פינחס לבון — מוכ"ל הסתדרות ושר בממשלת ישראל לשעבר. אומר הירושלמי: "מחיקת שמו איננה מקרית וחד-פעמית. כבר בחייו נעשו נסיונות להתכחש כשירותו לו ולמטעו בפירסומים שונים. אך אפי' לו השלים הוא עם עיוות ההיסטוריה כלפיו כי חייו — כלום יש הצדקה להפכים, בדרך של שתיקה, להטלת חרם, עליו לאחר מותו?" (מעריב)

..לא להחביא כיפות

בסרט אירוטי."

כנגד הסערה המפורקת בעיריית תל-אביב, סביב תמונות העירום התלויות בחלונות הראווה של בתי-הקולנוע בעיר, יוצא מבקר-הקולנוע זאב רבינוף, ברשימתו "להמליך את היען!" כותב רבינוף: "עירי ישראל גדושות מודעות מגרות' המזינות לראות סרטי-ימין. וקמה צעקה גדולה על כך. את מי הן מעליבות בעצם? אינני יוצא להגן עליהן, אך הרי כיום יש מודעות כאלה בכל עיר גדולה. האם מנסים להגן על הילדים?... אם כן, מדוע לצנזר דווקא מודעות-קולנוע? כיום, יש מין בכל המודעות. לא רק במודעות על בושם או על חזיות, אלא גם באלה של שעונים או צמיר גים. אם לצאת למילחמה או לא נגד בתי-הקולנוע, אלא נגד כל הפירסום המודרני, וזה כמוכוב אריאפשר."

רבינוף מביא סיפור בשמו של הרב שמואל הכהן אבידור, שדיבר בכינוס בני-יעקב ואמר ל- מאזיניו: "ידוע לי שאתם מסירים את הכיפות לפני שאתם נכנסים לראות סרט אירוטי. זאת צבוי עוה. אם תלכו או לא תלכו לסרט אירוטי, זה עניינם. אולם אסור לכם להתכחש להוהותכם. אל תחביאו את הכיפה בכם." מסכם רבינוף: "בעיני הלוחמים נגד המורדות, גם דה. לורנס וגיימס ג'יימס הם פורצי-גדר. והם אומרים לילדים שרחב היתב, מוכרת מזונות, הם רוצים, עיר נקיה והם מנסים לטאטא את הבושות אל מתחת לשטיח. למען השלוה המדור, מה יחי היען מלך ישראל. אם ייעלמו המודעות הללו מרחובות הערים, הכל יהיה יפה, איש לא יבגוד באשתו ואשה לא תשרך את דרכיה וכל המישפחות יהיו למופת."

פסוקי השבוע

- **אכא אבן עד יצחק רבין:** "זה הי מגנט היחיד שאני מכיר שכותב בדחייה."
- **הפיומונאי דירי מנוסי,** על פרשת חיי לול השבת בטכס נחיתת מטוסי האפ-15: "קיפוח פרס — דוחה שבת."
- **שר-הביטחון שימיון פרס על סיי דוק שר-המפד"ל מהממשלה:** "לי הביאו את המרק כשהיה כבר מבושל."
- **מנהיג ה"ליכוד" מנחם בגין על מהלכיו של יצחק רבין:** "ראש הממשלה ואחיותולפיו."
- **הברון אורי זוהר בתוכניתו "ציי פורי לידה":** "הייתי עושה כל שבכולתי למי נוע את בתי מלהתחתן עם ערבי..."
- **דן מרגלית, סופר "הארץ" באר- צות-הברית:** "קארטר מנהל עם דינין מור גולוג."

החיים

כל עוד תהינה נבלות

יהיו זרוזרים"

לא מקובל בעיתונות הישראלית, שעתון יומי תוקף עיתון יומי אחר. מוסכמה זו לא עמדה לנגד עיניו של גיורא שריד שעה שפירסם את רשימתו, "מזיקים בחקלאות", בה תקף את כתבי המיטבחים הפוליטיים של היומנים ואת שררי הרדיו והטלוויזיה: "הזרוזר המצוי הוא ציפור קטנה ודוחה, המקנת בעיתונות הישראלית ככלל, ובעיתונות-הערב בפרט. הזרוזרים מתחלקים לשתי קבוצות: זרוזרי-עטם המקננים בין עלי העיתונות הצהובה, וזרוזרי-רדיו-וטלוויזיה המקננים כי רשות השידור וניתנים ליהוי מיודו כאמצעות מיקרופון שתלוי מתחת למקורם. מקור קיומם הוא אכילת נבלות. הופעה — קטנים, זרוזים וממושי-קפים. מינהגים — הזרוזרים נוהגים לאכול נבי- לות סרוחות ולהפריש אותן בצורות."

"את הנבלות הם בוחרים בצורה סלקטיבית. כך, למשל, מנבלה שמקורה בקופת-החולים לא הותרו אפילו עצם. קעור שנבלה אחרת, שמקורו ברשת כהלה והיא מסרוחה כבר למעלה מעשרים שנה לא נמרטו עדיין הנוצות. הזרוזרים יוצאים לטרף בקבוצות מאורגנות, אי ליתר דיוק בכנוז פיות, רק על מטרות קלות לטרף, שניתן לעכל אותן בקלות."

מסקנותיו של מחבר הרשימה פסקניות: "אמנות — הזרוזרים מאמינים במישפט: הפטריוטיזם הוא מיקלטו האחרון של המנוול. נזי- קים — כל קריאה או הצעה כהפרישותיהם, גורמת לבחילה עד הקאה. אמצעי זהירות — כל עוד תהינה נבלות, יהיו זרוזרים." (על המשמר)

כיצד לחסוך דולרים

שלא היו ולא נבראו

יצחק טאוב מנהל ה"רשות הממשלתית לניירות- ערך", שהיה בעבר עוזר נגיד בנק-ישראל, כותב ברשימה תכלית-לבן וצבעים אחרים על אודות מסעי- הפירסום שאותו עורכת התאחדות התעשיינים ברא- שתו של בומה שביט, לעידוד קניית תוצרת הארץ. טאוב מתאר כיצד הבחין יום אחד, בפתח מרכז- התעשיינים, במכונית האוגדסמוביל של בומה שביט, ובעוד מכונית אמריקאית, מהודרת לאי-פחות- של סגנו פלג תמיר:

"לא שעיני צרה בארון שביט אי ממכ"ל — שייטעו ולו ביאכטה. גם אני לא עברתי שב- ברנל — אלא שזה כבר שמת-ילב לתעמולה שמנהלים גורמים שונים, והתעשיינים בתוכם, על הצורך לקנות תוצרת הארץ תוך נפנוף בחשי- בונות מטעים לגבי כמות הדולרים, הנחשבים ככ- יבול, על-ידי קניית יוצר מקומי. כאחת המור- דעות החביבות של המיכצע, תורנמו כל המיר- זים הכבדים המזמלים על מוצרי-ייבוא לדולרים, לפי השער הרישמי. על-ידי כך התקבל חיפסון ענק בדולרים — חיפסון שלא היה ולא נברא."

"אילו הישכתי לפי שיטה זו את, ביזבוזי- הדולרים של מכוניתו הנ"ל של שביט, העולה מן הסתם 4000—5000 דולר כארצות-הברית, הייתי יכול להגיע בשיטתו, לחיפסון מדומה בדולרים, גדול בהרבה ממחירה, וזאת פשוט מאד: מכי- נית, "אולדסמוביל" כיו, כשהיא חדשה, עולה כי- ישראל 270,000 ל"י, שהם לפי שער של 9 ל"י בערך 30,000 דולר. האין זו כושה ששביט, כמי- קוב לחסוך למשק 30,000 דולר על-ידי קניית "סו- סיתא", ממשיך לנסוע ב"אולדסמוביל" הזה..." (דבר)

האיש שעיצב את דעת

מעצבי דעת-הקהל

יהודה קסטן, במדורו, "ראיתי שמעתי", מציג גרסה חדשה המסבירה את הצלחתו בבחירות של נשיא ארצות-הברית המיועד ג'ימי קארטר. הגיר- סה מועתקת מהגיליון החדש של "השבוע בנתניה", מתוך כתבה המבוססת על שיחה עם עובד בן- עמי: "לעומת זאת היה (בן-עמי) פעיל בשטחים אחרים: נוסף לחלקי בעיתון, "מעריב" ובחברה לפיתוח אישור, היה מעורה ומעורב בענייני הבי- חירות ארצות-הברית. היות שהוא מכיר אישית מיספר רב של מעצבי דעת-קהל בארצות-הברית, ניצל את קשריו והשפעתו כדי לעזור ולהביא

העיתונאי דני בלוך התחת ימים ספורים אחרי חטיפת מטוס אייר פראנס לאנטבה. אמו, שהיתה בדרכה לטכס נישואיו, רורח בלוך, נרצחה בבית חולים אוגנדי. משום כך ערך דני בלוך מס- בת התונה ותנוכת בית רק עתה, הודשים אחדים אחרי הר- אסון. במסיבה השתתפו כל המירומי בראשות המדינה. וכן עיתונאים רבים. דומה שהכל בילו בנעימים. מלבד ה"כ"ר רה נמיר שהחליטה כי זה הזמן לחסל השבונות. היא ניגד שה אל עיתונאי ידוע, ובנוכ- חות אנשים נוספים אמרה לו: "אני מצפה ממי שישב אצלי במיטב בומן שבעלי המות, כמרבי נמיר, היה בחיים. שלא ישמין אתי בעיתון."

חתונה היתה גם בבית מישפחת עיתונאי אחר. סגן מינהג אורנה הירושלמי, בתם של סופר מעריב לוי יצחק הירושלמי ואשתו אלישבע, מזכירת אגודת הר- עיתונאים, נישאה לסמל הצני- הנים והכי שירצקי. השניים מכירים זה את זו מילדות. למדו יחד מגן-הילדים ועד לבית- הספר התיכון. מסדר הקביתושן של החופה, שנערכה בחוג הר- מישפחה היה גם הפעם, כמו בתחנת אחיה של אורנה. עמי, שנישא לפני שישה שבועות, ה"כ הרב מנחם הכהן.

שרי-התבורה גד יע-

טר, זכרון הנר, ממישרדו ביום האחרון לעבודתו כשר. נפרד מהמוזכרות. שלח את די- נוג עם בחילה למכוניתו וסגר את דלת חדרו. אולם מייד כשיצא את פתח לישכתו התי- נפל עליו יהודי ואמר לו: "אני איפרגן, יש לי 14 ילדים ואין לי במה להאכיל אותם." אמר לו המד: "אני כבר לא שר-הסעד." איפרגן לא האמין שלו: "אתם עם הסיפורים זלזלם! כל הממשלה זה זבל! אני לא מאמין לאף אחד!" הוא התייצב בפתח ולא הניח לשר לצאת. עד שקיבל ממנו הבטחה הגיגית כי הברר האח- רון שיעשה בתור שרי-סעד יהיה לעזור לו לפתור את בעי- יותיו.

שרי-הפנים. ד"ר יוסף בורג, טוען כי התנהגותו של ראש-הממשלה יצחק רבין בר- קשר לשרי המפד"ל. דומה ל- סיפור הלוקס שהתפרסם ביל- קוט הכוזבים. הסיפור מספר על אחד הדייגים בכינרת שהכריז אמרו לו: "אתה לא גבר, נראה אותך זורק את מגורת הלוקס לתוך המים!" האיש סירב לז- רוק את הפנס, אבל החברה לעגו לו ואמרו: "אתה לא גבר! אתה לא גבר! אתה לא גבר!" לבסוף נשבר האיש וזרק את הלוקס לכינרת. ואו אמרו לו כולם: "אתה לא גבר! כל אחד יכול להשפיע עליך!"

ביום שבו עמד שר-

יפה ירקוני

שחזרה מפאריס, סיפרה כיצד רכשה רשות השידור הצרפתית עשרות ערי- תקים של אחד מתקליטיה, בזכותו של שרי-הביטחון שימיון פרס. פריס, שהיה בשעתו פיומונאי, כתב את המילים לפיומן, "שיבחי קליה" שאותו שרה יפה. כאשר נודע לצרפתים שרי-הביטחון היש- ראלו כותב פיומונים, התלהבו מהרעיון, הבטיחו להכליל את השיר במצעד-הפיומונים. וכך יש לפרס, הנראה בתמונה כשהוא מקבל תקליט מידי יפה ירקוני, סיכוי לזכות, ב,פיומונאי השנה."

קובי סייר בכיכר דיזנגוף בתל- אביב, בלוויית סגן-ראש-העיר ריה רוד' שופמן, שהסכי- לו את השינויים שיחולו במי- קום במהלך השנה הקרובה. כאשר שאל השר מי החברה המבצעת את העבודה שכח שיפמן את שם הקבלן, ואמר לשר: "זה אותו קטנצ'יק ש- ביצע את העבודה על גשר קריית-שלום." אמר ירקוני: "כשאתה אומר קטנצ'יק, זה מזכיר לי שאכא אבן אמר פעם על איסר הראל: הוא משיכמו ומטה!" אגב, שיפמן טוען כי לאור הצווים שעשו בית-המשפט להוציא לגבי היר- שאריות של שרי ל"ע בממ- שלה, צריך לשנות את שמה, מממשלת-מעבר לממשלת-מע- צר.

למצב לא-נעים נקלע מי- שהיה מפקד מחוז הצפון של ממשלת ישראל, ניצב (מיל.) שימיון אישור. הירחון החדשות החישטרה הגיש נגדו תביעה מישפטית. על אי-תשלום דמי המינוי השנתיים על הירחון.

הדתות יצחק רפאל לעזוב את מישרדו בפעם האחרונה. אילצלו אליו אחד מעובדי ליש- כחו ושאל אותו אם יבוא להי- פרד מאנשי הלישכה. השיב לו רפאל: "אני רוצה שתדע כי אני שר עד מחר בארבע אחרי- הצהריים. ואני מתכוון לנצל כל רגע מהזמן שנותר לי."

באחד מגאומיו בכנסת פנה ח"כ רק"ח מאיר וילנר אל ספסלי הליכוד ואמר: "אתם כוטים מהשכל הישר." התפרץ לדבריו ח"כ אהוד אולמרט, מסיעת לע"מ. וקרא: "מה לא נש- ולשכל הישר?" וילנר לא נש- אר חיב, והשיב: "אתה לך עסוק בעניינים מישטוריים. מה לך ולעניינים מדיניים? אתה שוטר, לא פוליטיקאי!"

במינוי-הכנסת ניראה באחד הימים צמד מוזר: ח"כ שמיאל תמיר והברוך-חקי יין ורדו דותן. כשנשאל דודו אם בא לעזר הופעה בכנסת, הצביע על מנחם בגין והשיב: "לא. באתי ללמוד."